

priložnostih ter v odvisnosti od lastnih diskurzivnih intenc, predstavljamo tveganje kot dejanje, ki ga je vredno storiti in smo razumevaljoči do tistega, ki tvega, drugič pa nasprotno predstavljamo tveganje kot nekaj slabega.

Ni težko videti, kako bi bilo mogoče klasificirati te štiri pridevnike: dva med njimi dopolnjujeta topos T_1 , druga dva topos T_2 . Katera dva? *Pogumen* dopolnjuje topos T_1 : ko nekdo za nekoga reče, da je pogumen, mu pripisuje neko pozitivno vrednost in to zato, ker si ta upa tvegati. Pridevnik *pogumen* zaznamuje pozitivno vrednotenje tveganja. V primeru pridevnika *boječ* je uporabljeni topos še vedno topos T_1 , ki tveganje opredeljuje pozitivno, toda kadar pravimo nekemu, da je boječ, mu pripisujemo neko negativno vrednost. To negativno vrednost pa mu pripisujemo zato, ker si ne upa tvegati, kar implicira, da je tveganje dobro, vsaj v določenih okoliščinah. *Pogumen* in *boječ* torej temeljita na istem toposu T_1 , toda pogumen se uporablja za hvalo tistih, ki si drznejše tvegati, boječ pa za grajo tistih, ki tega ne zmorejo storiti.

Kaj pa druga dva pridevnika: *preudaren* in *nepremišljen*? Oba udejanjata isti topos T_2 , topos, ki ne odobrava tveganja. Kadar nekemu rečemo, da je premišljen, tej osebi, razen če ne gre za ironično rabo, pripisujemo določeno kakovost in jo hvalimo, ker se zna izogniti tveganju: v tem smislu primeru pojmujeemo tveganje kot slabo. V primeru pridevnika *nepremišljen* gre spet za uporabo istega toposa T_2 . A s tem, ko nekoga opišemo kot nepremišljenega, to osebo obtožujemo zaradi tveganja na nesprejemljiv in neupravičen način.

Nadaljujemo lahko z ločevanjem med *pogumnim* in *boječim* na eni strani ter *preudarnim* in *nepremišljenim* na drugi strani tako, da znotraj vsake od obeh skupin opredelimo pododdelke. Le-te lahko pridobimo tako, da vpeljemo topične oblike. V okviru toposa T_1 obstajata dve topični obliki: TO_1^+ in TO_1^- ; in podobno v okviru toposa T_2 : TO_2^+ in TO_2^- . TO_1^+ bi lahko formulirali takole: »Bolj ko nekdo tvega (+T), večjo veljavo ima (+V)«, medtem ko bi bila TO_1^- nasprotje prve topične oblike, to je »Manj ko nekdo tvega (-T), manjšo veljavo ima (-V)«. Sedaj ko smo opredelili ti dve obliki, lahko opredelimo tudi pridevnika *pogumen* in *boječ*, ki se oba nanašata na topos T_1 . Rekli bomo, da *pogumen* izpolnjuje topično obliko TO_1^+ , »Bolj ko nekdo tvega, večjo veljavo ima«, in boječ topično obliko TO_1^- , »Manj ko nekdo tvega, manjšo veljavo ima«.